

Sis dies corrents

Direcció: Neus Ballús **Guió:** Neus Ballús, Margarita Melgar **País:** Espanya **Durada:** 85 min **Any:** 2021 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Valero Escolar, Mohamed Mellali, Pep Sarrà, Pau Ferran **Música:** René-Marc Bini **Fotografia:** Anna Molins
Distribuïdora: Filmax **Estrena a Espanya:** 03/12/2021
Apta per a tots els públics
Versió original en català

SINOPSI

Relata una setmana a la vida d'en Valero, en Moha i en Pep, treballadors d'una petita empresa de fontaneria i electricitat dels afores de Barcelona. Formada per sis capítols que narren les situacions que sorgeixen quan els protagonistes s'enfronten a una reparació. Cada capítol correspon a un dia de la setmana laboral i es construeix al voltant de la relació que s'estableix entre els protagonistes i els clients que han sol·licitat els seus serveis. (FilmAffinity)

CRÍTICA

06/08/2021 - Neus Ballús acompanya un grup d'operaris a les seves visites domiciliàries per descobrir que hi ha un món variat, meravellós i divertit aquí a prop, a l'altra banda dels nostres murs

No us fieu d'aquest títol, perquè **Sis dies corrents**, de **Neus Ballús**, en competició al Festival de Locarno 2021, no té res d'ordinari. Al contrari, el tercer llargmetratge de la cineasta catalana destil·la originalitat, atreviment i unes ganes boges d'experimentar: amb els seus intèrprets, amb el llenguatge fílmic, amb les situacions improvisades, amb la permeabilitat del guió, amb l'espontaneïtat del trio protagonista, amb allò extraordinari del quotidià, etc. Un film de fluida naturalesa, que oscil·la entre el documental i la comèdia mentre s'inunda de surrealisme, sense deixar que el cinema social més ranci –amb el qual a priori, per la seva temàtica, se'l pot erròniament associar– s'embussi entre les seves canonades.

Tres lampistes són els protagonistes. Entre ells sobresurt en **Valero**, un paio que no calla ni sota l'aigua, amb massa prejudicis a les butxaques i un afany impossible a aconseguir baixar de pes; el segon en **Pep**, un àgil veterà que es jubilarà aviat i que es considera a si mateix un talibà del perfeccionisme professional; i completa aquest trio fantàstic en **Moha**, marroquí que està a prova durant una setmana com a possible substituït del segon i que amaga sota la seva timidesa un noi d'extrema sensibilitat.

Ballús, completament enamorada dels seus personatges, els ha posat en situacions diverses i extravagants en els sis escenaris que, a manera d'episodis, es van succeint al llarg del metratge d'una pel·lícula que, recolzada en el carisma dels seus protagonistes, convida a conèixer l'altre, l'estrany, el diferent i el veí, per intentar comprendre'l i acceptar-lo tal com és.

I, per a això, la cineasta es val de la millor eina per desembussar canonades mentals: el somriure. Perquè l'humor irromp, com una fuita d'aigua, en totes i cadascuna de les visites que fan els tècnics als diferents llocs on es requereix la seva perícia manual. I, sense desvelar la trama, aquests domicilis són tan reconeixibles com autèntics, plens de vida i experiències, d'aquelles que alimenten el dia a dia d'aquelles persones –i espectadors– que saben treure el millor, el més nutritiu i empàtic, de totes elles.

Amb guió inspirat més o menys en fets reals, escrit per la directora juntament amb **Margarita Melgar** (pseudònim darrere del qual es parapeten **Montse Ganges** i **Ana Sanz-Magallón**), **Sis dies corrents** retrata una humanitat propera, pintoresca i magnètica on la rivalitat, la gelosia, la seducció, les exigències, el perfeccionisme, l'amistat i les relacions interpersonals de poder tindran una presència destacada, tot això camuflat sota una bona mà del ja esmentat –i abundant– sentit de l'humor.

Alfonso Rivera – cineuropa.org